

VÄRILIITUvirhe

Jenny Harris
(Perustuu tositapahtumaan)

"Hei, Valerie!" Lucy sanoi. Hän juoksi salin poikki tapaamaan ystäväänsä. Hän ja Valerie saivat leikkiä, kun heidän äideillään oli kokous kirkolla.

Lucy löysi väriliituja. Hän valitsi pinkin. Mutta hänellä ei ollut paperia, johon piirtää. Niinpä hän piirsi sen sijaan tuoliin pinkin viivan. Viiva näytti metallia vasten kirkkaalta ja kauniilta. Lucy katsoi Valerieita ja kikatti.

Valerie valitsi violetin väriliidun. Hän piirsi toiseen tuoliin kiemuraisen kuvion. Lucy ja Valerie piirsivät kummankin tuolin täyteen kirkkaita kuvioita.

Pian äiti tuli paikalle ja näki jäljet. "Lucy!" äiti sanoi. "Sinähän tiedät, että väritämme vain paperiin!"

Lucy painoi päänsä kohti lattiaa. Hän tiesi, että väriliidut oli tarkoitettu vain paperiin piirtämistä varten. Mutta kun hän alkoi värittää, hän vain tavallaan... unohti.

Hän katsoi nyt tuolia. Muutama viikko sitten

hänen perheensä oli auttanut kirkon siivoamisessa. Hänestä oli mukavaa pitää huolta Jeesuksen talosta. Hän oli pahoillaan siitä, että tänään hän oli sotkenut.

"No niin, tytöt. Siivotaanpa nämä", äiti sanoi. Hän haki paperipyyhkeitä. Ne olivat märkiä ja saippuaisia.

Valerie ja Lucy jynssäsivät väriliitujälkiä. Hitaasti ne alkoivat lähteä pois.

"Tämä on vaikeaa", Lucy valitti.

Äiti taputti häntä olalle. "Niin, mutta me pystymme siihen!"

Yhdessä he jynssäsivät tuolit puhtaksi. Lopulta metalli oli puhdasta ja kiiltävää.

Lucy katsoi siistejä tuoleja ja hymyili. Hän oli pahoillaan siitä, että oli saanut aikaan sotkua. Mutta hän oli onnellinen siitä, että hän pystyi korjamaan asian kuntoon. ●